Чи є платниками екологічного податку до бюджету СГ, в тому числі комунальне підприємство (спеціалізоване підприємство), які виконують послуги в частині збирання та вивозу відходів (за умови, що не мають власних об'єктів розміщення відходів) та у подальшому по договору передають їх для розміщення іншим власникам відходів, які здійснюють діяльність щодо видалення та утилізації відходів?

ЗІР, категорія 120.01

Згідно з абзацом другим ст. 1 Закону України від 05 березня 1998 року № 187/98-ВР «Про відходи» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 187) відходи – це будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворилися у процесі виробництва чи споживання, а також товари (продукція), що повністю або частково втратили свої споживчі властивості і не мають подальшого використання за місцем їх утворення чи виявлення і від яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення.

Відповідно до п.п. 240.1.3 п. 240.1 ст.240 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами і доповненнями (далі – ПКУ) платниками податку є суб'єкти господарювання, юридичні особи, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюються, зокрема, розміщення відходів (крім розміщення окремих видів (класів) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах) суб'єктів господарювання).

Об'єктом та базою оподаткування екологічного податку, що справляється за розміщення відходів, є обсяги та види (класи) розміщених відходів, крім обсягів та видів (класів) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах) суб'єктів господарювання (п.п. 242.1.3 п. 242.1 ст. 242 ПКУ).

Суб'єкти господарювання, які розміщують на власних територіях (об'єктах) виключно відходи як вторинну сировину, не є платниками податку за розміщення відходів (п. 240.5 ст. 240 ПКУ).

Розміщення відходів – постійне (остаточне) перебування або захоронення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ділянках надр тощо), на використання яких отримано дозволи уповноважених органів (п.п. 14.1.223 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Відведені місця чи об'єкти – це місця чи об'єкти (місця розміщення відходів, сховища, полігони, комплекси, споруди, ділянки надр тощо), на використання яких отримано дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами (абзац 16 ст. 1 Закону № 187).

Статтею 8 Закону № 187 встановлено, що відходи є об’єктом права власності. Право власності на відходи може переходити від однієї особи до іншої в порядку, передбаченому законом.

Таким чином суб’єкти господарювання, в тому числі комунальне підприємство (спеціалізоване підприємство), які виконують послуги в частині збирання та вивозу відходів (за умови, що не мають власних об’єктів розміщення відходів) та у подальшому по договору передають їх для розміщення іншим власникам відходів, які здійснюють діяльність щодо видалення та утилізації відходів, не є платниками екологічного податку до бюджету.